07/04/2020

Посланица Сверуског патријарха поводом епидемије

Његова Светост патријарх московски и све Русије Кирил обратио се посланицом својим Преосвећеним архипастирима, свештенству, монаштву и мирјанима епархија на територији Руске Федерације.

У овом тешком времену, када државне власти предузимају све могуће мере како би спречиле ширење коронавирусне заразе, позивам архијереје, свештенство, монаштво и вернике да појачају своје молитве Господу да заштити народ Свој од опасне епидемије, а архипастире и пастире да и даље ревносно савршавају богослужења, а нарочито Божанску евхаристију – тајинство Тела и Крви Христове, чак и у одсуству паствe због одговарајућих препорука власти. Заиста – „дело Божје се никад не сме занемарити“ (Устав преподобног Венедикта Нурсијског, гл. 43).

Данас су многи од нас приморани да на себе узму подвиг боравка у својим

домовима. На ово кажем: нека место ваше усамљености за вас постане пустиња личног и породичног молитвеног рада, према јеванђељској речи: „А кад се молиш, уђиту клијет своју и, затворивши врата, помоли се Оцу своме који је у тајности; и Отац твој који види тајно, узвратиће ти јавно“ (Матеј 6, 6). Нека нас на овај подвиг надахне подвиг преподобне Марије Египћанке, која је провела дуге године у самотној молитви у пустињи.

Ових дана губимо прилику да будемо заједно на нашим вољеним великопосним богослужењима. Али знамо да ни врата пакла не могу надвладати Христову Цркву (усп. Мт 16, 18). Ко ће нас раставити од љубави Христове: жалост, тескоба, прогон, глад, или голотиња, или опасност, или мач? ... све те ствари превазилазимо снагом Онога који нас је љубио. ... Ни смрт, ни живот, ни анђели, ни поглаварства, ни силе, ни садашњост, ни будућност, ни висина, ни дубина, нити икаква друга твар неће моћи одвојити нас љубави Божје која је у Христу Исусу, Господу нашем (Рим. 8,35-39). Чак и кад смо силом прилика раздвојени, као што су Христови следбеници кроз историју били раштркани по пустињама и горама, пећинама и клисурама, ми остајемо неуништива заједница вере, уједињени искреном молитвом Господу Исусу. Нисмо сами у овој молитви – са нама престолу Божјем предстоје и наши свети преци, подвижници Руске Цркве свих доба њеног историјског постојања, који нас надахњују и охрабрују. „Буди храбра, Христова Цркво! ... Јер Христови пријатељи старају се о теби, заступајући те, будући присутни“ (сједален на полијелеју службе Новомученицима и Исповедницима Руске Цркве).

Подносимо, браћо и сестре, привремене тешкоће да бисмо сачували живот и здравље наших суседа. Стрпљиво ћемо поднети невољу која нас је походила, у чврстој нади да ће Свемогући Господ, који је примио страдање и смрт на Крсту за људски род и својим Васкрсењем отворио пут ка спасењу нас, ову невољу преокренути на радост у величању Њега у заједничкој молитви на храмовном богослужењу, и „Господ ће обрисати сузе са свакога лица и срамоту Свога народа укинуће са све земље“ (Ис 25,8).

Ових дана посебно ћемо се молити за оне који саможртвено улажу напоре да окончају заразну епидемију, за оне који омогућавају нормалан живот наших градова и села. Бићемо им захвални и пружићемо им сву могућу подршку. Захваљујем свима вама, драге владике, оци, браћа и сестре, на вашем ревносном служењу Господу, Цркви Његовој и једни другима.

Непрестано се молим за све вас.

+ Кирил,

патријарх московски и све Русије

са руског превео протођакон Радомир Ракић

spc.rs